

РЕШЕНИЕ

№ 869

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11270** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Т. Г. Н., ЕГН [ЕГН] срещу решение от 23.10.2020 г., постановено по НАХД № 15316/19 г. на СРС, Наказателно отделение, 23 състав, с което е потвърден Електронен фиш на СДВР Серия К № 1727845/22.08.2017 г., установено с автоматизирано техническо средство, с което на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила. Посочва, че приетото от СРС за установено и доказано не кореспондира с приобщения по делото доказателствен материал. Твърди, че е налице несъответствие между констатациите в протокола и записаното в ЕФ. Моли съда да отмени решението на СРС, а с него и процесния електронен фиш.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и моли жалбата да бъде уважена. Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ към СДВР не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Касационната жалба е допустима - срещу съдебно решение, подлежащо на касационен

контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Постановено е в съответствие с приложимите материално-правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът намира за неоснователни наведените касационни основания.

От фактическа страна СРС е приел, че на 22.08.2017 г. в 18.47 ч. в [населено място] по [улица], с посока на движение от „Ст. Д.“ към [улица], срещу магазин „Х.“ с мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“ с радар № 560 била засечена скорост на движение на МПС марка и модел „Опел А.“ с рег. СА 4999 ХК, от 99 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място, т.е. превишение на скоростта от 49 км/ч. Мобилна система „TFR1-M“ № 560 е преминала последваща периодична техническа проверка на 13.07.2017 г., като срокът на валидност на проверката е до 13.07.2018 г.

Към 22.08.2017 г. [фирма] било собственик на посочения лек автомобил, като ползването му било предоставено на Т. Г. Н., като това обстоятелство било отбелязано при регистрацията на автомобила в ОПП-СДВР. Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш серия К № 1727845 срещу Т. Г. Н. за налагане на глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. ЕФ бил връчен лично на Н. на 08.09.2019 г.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на Н. не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето. По делото са събрани писмени доказателства, въз основа на които правилно СРС е достигнал до описаните фактически констатации.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - водачите на ППС са задължени да съобразяват скоростта на движение на управляваните от тях превозни средства с максимално разрешената за движение в населено място.

Правилни са изводите на СРС, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП и че съдържа всички необходими реквизити, тъй като не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. ЕФ отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш –

мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че с оглед на установеното по делото, визирайки забраната за движение в населено място със скорост над 50 км/ч, жалбоподателят е управлявал автомобила си със скорост от 49 км/ч над допустимата – законосъобразно е прието с обжалвания електронен фиш, че същият е осъществил умишлено състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, предвиждащ към датата на извършване на нарушението наказание глоба от 600 лв. за нарушаване на забраната по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.10.2020 г., постановено по НАХД № 15316/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 23 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1